

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Luna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

L U N A. C A P. II.

E enim tota lunaris est: cumque nullum apud nationem eam numen vesaniore cultu habitum fuerit, quam Luna ipsa, in unius Luna honorem capite coluerunt. Nam ut taceam, quod ea dissecata multiplice Lemur ipsius effigiem, & quas Graeci dabanu nuncupant, omnes ostentat: sive ea curvata in cornua, sive aqua portione divisa, sive protuberet, sive quotidiana facie varia sinuetur, nunc immensa sit orbe pleno, acrepente nulla. Habet autem Caput hoc peculiare, quod Plutarchus in Hesiodum Commentario tradidit, ut revirescat & congerminet decadente paulatim, deficiente Luna, contra autem inrecessat adolefacere, quasi ipsa pro alimento corpus exponat suum. Quamvis rem aliter acceptent Pelusioti, qui Caput profanum adeo exstinxerint, ut cibum ejus pollutum esse crediderint video quicunquam ferri vetterint, propterea quod solum olorum omnium contra Lunam aucta atque damna vices mundandi & augendi habeat contrarias. Quod vero cibus tam acris tamque vehemens in mensuram etiam delicias venerit, Socrates apud Xenophonem Philosophorum symposio, bellatorum vires acriter eam excitare dicit, & ejus cuiuslibet commendationem augeri, ibidem legos. Laudat eam etiam qui quis ille est Apitus, quod ad omnia condimenta optimam sit & idonea. Quamquam Morus ille Florentinus cognomino Nobilis, parasitorum omnium, quoniam sunt, quotque fuerunt, festivissimus, cum Caput Pontificis Leonis X. cenis avidius appeti, trucidarique, in dignissime ferret, aspera declamatione contra oloris ejusmodi estitationem inveni solitus est, impios, impuros, intestabilis eos omnes dicti, atque reprehendere, qui humanum corpus tam pure elementorum candore munditiaque, compatum ab optimo maximo numine, dignitate facieque, sibi perquam simili fabret. Cum, quod idem ipse terrum opifex spiritu astlascat suo flammisque, stellarum lemnitis animaliter, iti per spurecimum cœparum allive cibum, maleolenti, & usque adeo fœtido putore contaminare, face tam sordida, tam profana polluere, ipsius deinde sanitioris animalis animam reddere diis hominibusque abomisabilem committerentur.

PROFANA. CAP. III.

Sed ut *Egyptiacanostarare* revertamur, alia insuper assertur causa, cur profanum hoc aqua aliquos solis habetur: sed ea falso fulo, atque ex vulgo sumpta, forsitan a calumniatoribus in ejus gentis ir-
Crismonem excoxitata. Ajunt enim cepis ideo non vesci *Egyptios*, qui Dicrys Iidis alumnus, dum has *Cux* *Egy-*
in Nil tripa enatas a vellere conaretur, in annem decidisset, extinctusque hac inde sit memoria colli *piti capia*
captoris, ita solus id, quasi necis pateretur causa, profanum habetur. Alii rem in religione non convertentes
regu quo numeri ultione casale improphanabile esse commonstrarunt.

LACRYMÆ CAP. IV.

Id non omisimus; apud quosdam capte lacrymarum hieroglyphicum fuisse, eaq[ue] de causa imperatissimae à Biante Philoſopho Alyatti Regi cum ad amicitia ſuā tructum amicis benevolentibus accerſent, ut capte vefceretur. Ita enim tetricum ejus Philoſophi dictum ferunt, *την αριστον την περιεπικαταστασιν.* Nā quod capte oculos acriter mordeant, lacrymasq[ue] vel ſela contra clatione cieant, omnibus exploratum apteq[ue]. Columella lacrymosam cam vocat. Iam & Dionyſius apud Aristophanem interrogatus, cur ita heret, capte olſacerte ſe respondit, & ea de cauſa *μεταποιει*. Gracis dicitur, *την αρισταν την περιεπικαταστασιν.* quod comedentes jubeat oculorum pupillas occcludere. Dantur vero remedio contra caliginem oculorum, quod eam vel olſacerte purgant.

PER INIMICITIAS ILLUSTRATUS. CAP. V.

Si quis vero velit quæcunquam indicare, quæ ex inimicorum obtinetationibus & injuriis creverit, longe*inimicorum* illustrior atq[ue] potentior evaserit, quo adversaria magis vis in eum incubuerit; pro hieroglyphico fureculum roseo flore præditum, emergentem ex cœpe figurabit. Experimento siquidem comprobatum est, rosas violasq[ue] juxta cœpe vel allium latas, fragrantiores fieri: ita unus secessore ad alterius benevolentiam conferre. Tāgītare Plutarchus, ubi ea recenset commoda & utilitates, quas consequi possumus ex suscepitis inimicitiis fieri quippe nos vigilantiores advitia declinanda, & ad virtutem capessendam ardentes, atq[ue] in his omnibus majori conatulaborare, ut quæ veram gloriam parciatur, omni studio sollicitudine; complectamur.